

TORNANT DE LA BATALLA

La batalla del rei moro
dels que hi van no en tornen gaires:
no en tornen sinó els hereus,
i encara els de bones cases.
Sa mare surt al balcó
per veure el fill si arribava
—D'on veniu color trencat?
d'on veniu cara esblaimada?

Mare vinc de la mar, molt lluny d'aquí
On hi ha hagut la batalla... i la meva fi

Contra l'infidel jo vaig lluitar
En nom d'aquell qui regna per gràcia de déu

No vaig voler posar-me a la pell del meu enemic...
Al mirar-li als ulls... ell era jo

Lluny de la terra... mort i fosc al meu voltant... molt aprop
Cercó resposta... La raó que em va dur aquí... on és?
El meu últim alè fugí fora
Lluny del cos ja no sent més dolor

La batalla del rei moro
on la meva fi arribava
la por d'aquell que no té res
va clavar la seva llança

Ferit de mort estic... busco el perquè...
Ara els corbs s'emporten els que ja no hi són

La glòria no he trobat, només hi ha desolació
el sentit d'això no el puc trobar

Lluny de la terra... por i fosc al meu voltant... molt aprop
Cercó resposta... La raó que em va dur aquí... on és?
El meu últim alè fugí fora
Lluny del cos ja no sent més dolor

Lliure ja de tot dolor

EL FOC

Crema dins meu la flama
corre dins meu el poder
la creació explota a l'exterior

força foc i metall
són la meva ànima
dono forma al meu món
a l'enclusa

ara tu vens aquí
vols tenir el meu acer
tu aniràs a lluitar

bé hauràs de pagar
tot té un preu com ja saps
però no és or el que vull

els cops resonen per tota la vall
donant forma a l'ànima
dins la forja tot sentiment humà
es conté a dins
el metall esdevindrà un amb mi
el foc la meva sang
la seva escalfor obrirà els meus ulls per sempre

El present golpeja fort
el futur és incert
la por t'ha inundat
tot el cos

et van crear per servir
només havies d'obeir
pensar per tu mateix era
aberrant

has de deixar el passat
t'has de fer a tu mateix
has de matar a qui va ser

només així podràs afrontar
el teu destí
forja l'ànima dins del foc

VÍBRIA

Temps enrere en aquest lloc van dur una bestia corrupte
Cos de dona i ànima drac barrejat amb magia foc i sang

No van trigar a tenir por
Nens, dones i els homes més valents...

Jo m'encarregare d'aquella que escampa
El temor en els vostres cors
Aniré al regne de fosques tenebres
On la Víbria habita

On la por habita... al cim de la muntanya... Ella t'esperarà...
Lluny en la distancia caos i conflicte... Ella està patint...
La bestia que pots veure plany en soledat la seva condició...
Plora en soledat la seva humanitat

Rastres d'un temps anterior
sota una terra cremada...

Quin mal et van poder fer?
Tu ets tota furia i odi...
Corruptora de la teva sang
Ets el mal que espanta els nostres cors

(Al cim de la muntanya, d'entre les flames apareix una figura seductora
i mirada esmolada mortal... Ella es aquí davant... La Víbria)

Tu! Simple i feble mortal... Creus que soc el verí del teu trist país...
Creus tenir el poder per distingir entre el bé i el mal

Dintre del teu cor saps bé... Tot esser huma te por de tot alló que
no enten... Soc víctima de les pors de la humanitat

On la por habita... al cim de la muntanya... Ella t'esperarà...
Lluny en la distancia caos i conflicte... Ella està patint...
La bestia que pots veure plany en soledat la seva condició...
Plany en soledat la seva humanitat

RANCÚNIA

La mort va arribar a les llars
amb la fredor de la guerra
El meu pare es va emportar
i dels germans la sang vessar

Em va deixar en mig de res...
d'una vida acabada
una mare agonitzava
buscant el fill perdut

La guerra s'ho va emportar tot,
família, amics, germans
Cendra, sang i mort... res va deixar...
On la joia va morir el fruit de la rancúnia
va sorgir i d'ell en vaig menjar

Plou sobre terra mullada
de sang escampant tot l'odi
odi la terra germina
la llavor del ressentiment

Mai més veuré la pau
Ni sentir l'amor de la llar
doncs he menjat la fruita
d'aquesta maleïda terra

La guerra s'ho va emportar tot,
família, amics, germans
Cendra, sang i mort... res va deixar...
On la joia va morir el fruit de la rancúnia
va sorgir i d'ell en vaig menjar

Ja no queda res en mi de bo
en aquesta vida cruel
ella tot s'ho va emportar
L'esperaré mentre quedi
una engruna de mi
en aquest cos ple de ressentiment